

която влиза. Запримѣръ, ако извадите рибата отъ морето, преди да е превърнала хрилѣтъ си въ дробове, тя непременно ще умре. Водата е срѣда за рибата, а не въздухътъ. Ако рибата успѣе, както земноводнитѣ, които сж въ една преходна фаза на животъ, да се приспособи къмъ земния животъ, тя би могла безопасно да напуска водата, да излиза на сушата и пакъ да влиза въ водата. Ще кажете тогава, че като не сте готови за новъ животъ, по-добре да си останете въ стария, т. е. като не можете да живѣте на сушата, да си останете въ водата. Обаче, вие не знаете, че утре тази вода ще се изпари, и тогава, искате или не, ще се намѣрите на сушата, но непригответни за този животъ. Природата насила ще ви застава да напуснете водата. Днесъ всички хора чувствуватъ, че става нѣщо особено въ водата. Мнозина вече доброволно искатъ да напуснатъ тѣзи условия, да излѣзатъ внѣ отъ водата, на сушата. Запримѣръ, срѣщате единъ материалистъ. Говорите съ него и забелязвате, че той се стреми къмъ духовенъ животъ, иска да напусне водата. Като напусне водата, той ще се освободи отъ жабитѣ въ себе си, които представятъ материализмътъ. Жабата е символъ на краенъ материализмъ.

И тъй, щомъ попаднете подъ влиянието на живия кръгъ, т. е. щомъ този кръгъ за-сегне вашия центъръ, вие не можете вече да се противите: или ще влѣзете въ течението на този кръгъ и ще се издигнете, или смъртъ